

Nadalina

Oliver Dragojević

Glazba: Zdenko Runjić, Split 1980.

Stihovi: Jakša Flamengo

Ovo van je štorija o Nadalini. More bit da vi znate Nadalinu, ha? A ha, sva puca od lipote. A jema je da van pravo rečen, ća i vidit, šmantrala bi ona i većega muškardina di neće ovakoga karonju ka ća san ja, a najškole kad pere noge u dvor, ajme!!

G **D7**
Kad Nadalina noge toča, svi dvora u maštilu,
G
Jo ke belega ka finoća, in šentja mladost cilu.
G7 C
Svi gledadu u noge bile, uz bačve karantile,
C G D7 G
Jer slaja je od zrilog voća, kad Nadalina noge toča.

G7 C G D7 G
Nadalina, Nadalina, da si moja Nadalina,
G7 C G D7 G
Jemala bi muškardina, Nadalina, Nadalina.

Joj da mi je onoga slatkoga od fešte: rožade, galetine, mandulati, torte, krokanti, ... Ni ništa slaje od slatkoga, more bit da je samo slaja Nadalina. Cili dvor zamiriši i poludi kad ona pravi slatko, ajme!!

Kad Nadalina misi slatko, u dane ispred fešte,
Jo da je vidin bar na kratko, ća skriva ispod vešte!
Jer slatka je ka cukar fini, dok leti po kužini,
I rado bi je jemo svatko, kad Nadalina misi slatko!

Jaja se to cili svit zna moredu na milijun mali na in sprajat: i u šorbuli i na joko, sirova, more ih se i u tvrdo i u meko i u gusto i u ritko, i sa svom mogu om spizom mutit, al' kad Nadalina muti jaja ka i špatije, to vam je prava fešta od jaji, ajme!!

Kad Nadalina muti jaja, zamuti pamet svima,
I svakim danom sve je slaja, ko bucaj dobrog vina.
Na sebi jema sve nalige, iz ćaćine butige,
I svi je želu bez retaja, kad Nadalina muti jaja.

E vaja poj leć, finila je i ova. Al kad Nadalina gre leć, do parika da svit počiva u cviću, ma da mi je koji put vidit kako se ona uvučuje u postaju, kako ona sva miriše. Noć zasvitli, cvrčki počnu pismu... Nadalina, Nadalina...

Kad Nadalina gasi sviću, kraj otvorenih škura,
Jer lito je i sve u cviću, al' malo noćni ura.

Pod poništru kad momci stanu, i napravu galamu,
Da požele joj pismom sriću, kad Nadalina gasi sviću.

C **G** **D** **C** **D** **G**
Nadalina, Nadalina, bit' ćeš moja Nadalina!